

gerne ved dets Helbredelse. Husbonden vedkommende. Naarfores der Dyendet en Vægesskade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at besto dets Helbredelse.

Derksom et Dyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Dyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Dyendeforholdet efter Dpfigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til 6 Maanedersdagen, efterat Dyendet er taget under Lægebehandling, eller til den første almindelige Fardag, saafremt denne indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse — at udrede den tilfagte Løn foruden Koft og Logis, dette sidste dog kun saavidt og saalænge Dyendet oppebærer det in natura i Husbondens Hus. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Dyendet falder samme til Byrde, bortfalde paa Grund af en Overenskomst mellem Husbond og Dyende om, at Tjenesten skal ophøre, saafnart Dyendet maatte blive hjemsogt af Sygdom, eller i Genhold til en under Sygdommen indgaet Overenskomst om Dyendeforholdets Ophævelse. Saafremt Husbonden vil gjøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestedyendes Kur og Pleie maatte andrage udover, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han strax, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gjøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker.

For saavidt Dyendet ikke har Gyne til selv at betale de Udgifter, som det ifølge foranstaaende Bestemmelser skal udrede, blive de at afholde af vedkommende Kommune, saaledes som det nærmere er foreskrevet i § 26, jfr. § 46.

§ 16.

Naar en Lærling, som er i Huset hos Læremesteren, bliver syg, uden at Sygdommen hidrører fra utilbørligt Forhold fra Mesterens eller Lærlingens Side, er Mesteren pligtig til at besørge og besto Pleien og Helbredelsen, indtil Læretiden ifølge den indgaede Kontrakt er udløben eller af anden lovlig Grund ophører. Skulde der være sluttet Overenskomst om, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemsogt af Sygdom, eller skulde der under Sygdommen blive indgaet Overenskomst om at hæve Læreforholdet, frigjøres Mesteren ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Lærlingen maatte falde til Byrde. Denne Forpligtelse skal dog ikke paahvile Mesteren for længere Tid end 6 Maaneder, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, hvorhos han, hvis Sygdommen erklæres for uheldbærlig, eller noget betydeligt vedvarende. Døde er paaført Lærlingen, skal være berettiget til at opstige Lærekontrakten til at ophøre 3 Maaneder, efterat det Lærlingen tilstødte Uheld bevisligt er indtraadt, og fra samme Tid at frigjøre sig, for den omhandlede Forpligtelse. Kan det ikke nøiagtig oplyses, til hvilken Tid Læreforholdet skulde vedvare, er Mesterens Forpligtelse bunden til de forannævnte Tidsgrenser.

§ 17.

Med Henhyn til Nhedrens Forpligtigelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet har det sit Forblivende ved de i Lov om Disciplin i Handelsflåde og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhyring m. v. af 23. Febr. 1866 §§ 32 til 35 givne Bestemmelser. De Nhederen i Medfør af disse paahvilende Forpligtelser overfor Skibsmandskabet kunne i Forhold til Fattigvæsenet ikke bortfalde ved Overenskomst mellem de Paagjældende.